

מסורת הש"ס

ל א מ"י פ"ט מהלכות שבת
הלכה ה':
לא ב מ"י פ"ט מהלכות שבת
הלכה טז סמג ללאין סה':
לב ג ד ה מ"י פ"ב מהל'
מע"ק ה"י יח ועין
רש"י:
לג ו ז מ"י שם הלכה יט:

שיטה מקובצת

[illegible]

ואם נצעה בו בגרוגרת במקום אחד. פירוש כלים גמורה כל
זרכו לגמרי יותר ממאכל בן דרוסאי: **בשנים** וישעשה
מקובות. לא דמי להוציא חצי גרוגרת וחור והוציא חצי
בפרק המוציא יין (שבת פ"ה) דתם טעמא דהוציא בפרק הגוה
(שם פ"ד קד:) מחסור (ט) קנינה לאו

אמר רבי יוחנן הניח בשר על גבי גחלים
היפך בו חייב לא היפך בו פטור אמר רבא
מאי חייב נמי דקאמר כמעשה צלי של שבת
גופא אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן
הניח בשר על גבי גחלים היפך בו חייב לא
היפך בו פטור היכי דמי אילמא דאי לא היפך
ביה לא בשיל פשיטא אלא דאי לא מהפך
ליה נמי הוה בשיל אמאי לא מיהייב
לא צריכא דאי לא היפך ביה הוה בשיל
מצד אחד כמאכל בן דרוסאי וכי מהפך ביה
בשיל משני צדדין כמאכל בן דרוסאי וקמ"ל
דכל מצד אחד כמאכל בן דרוסאי לא כלום
הוא אמר רבא ואם נצלה בו כנגרורת
ב מצד אחד במקום אחד חייב א"ל רבינא
לרב אשי במקום אחד אין בשנים א"ל ג'
מקומות לא וזהתנן ב'הקודה כל שהוא חייב'
היכי דמי אילמא במקום אחד כל שהוא
למאי חוי אלא לאו בשנים או שלשה מקומות
דחוו לצירוף לא לעולם במקום אחד דחוו
לכבא דאקלידא ואיכא דאמרי אמר רבא
אפילו בשנים וג' מקומות אמר ליה רבינא
לרב אשי אף אנן נמי תנינא הקודה כל
שהוא חייב היכי דמי אילמא במקום אחד
כל שהוא למאי חוי אלא לאו בשנים ושלשה
מקומות דחוי לצירוף לא לעולם במקום אחד
דחוו לכבא דאקלידא תנו רבנן אילו נאמר
י' אשר תקריבו לה' לא תעשה חמץ הייתי
אומר אין לי ב' א' (אלא) בלא תעשה חמץ
אלא קומץ בלבד מנחה מנין ת"ל מנחה
שאר מנחות מנין ת"ל יכל המנחה אשר
תקריבו לה' כשירה וכל פסולה מכאן אמרו
ב'המחמץ את הכשירה חייב ואת הפסולה
פטור בעי רב פפא ד'חמיצה ויצאת וחזר
ו'חמיצה מהו כיון ד'יצאת איפסילה לה
ביוצא וכי הדר מחמץ לה לא מיהייב עלה
משום מחמץ אחר מחמץ או דילמא כיון
ד'חמיצה פסול יוצא לא מהני ביה וכי
הדר מחמץ פסול יוצא מיהייב עלה משום
מחמץ אחר מחמץ תיקו בעי רב מרי חמיצה
י' בראשו של מזבח מהו אשר תקריבו אמר
ר' חמנא והא אקרבא או דלמא מחוסר הקטרה
כמחוסר מעשה דמי תיקו והשתא דנפקא
תקריבו ב' א' (לה') למה לי מביעי ליה
מנחת נסכים לחימוץ דברי רבי יוסף הגלילי
הפנים לחימוץ מנחת נסכים מי פירות הם
ומי

דהאי קרא גבי שאר מנחות ששיריהן נאכלין כמיז איתרעך^{10א} לרבויו צהו להני וה"ג צמ"ח אין לי בלא תעשה חמץ אלא מנחות ששיריהן נאכלות מנחות שאין שיריהן נאכלין מניין ח"ל כל המנחה להניח לתם הפנים דברי רבי יוסי הגלילי כ"י ויותר היה נראה לומר דלכך קריב ירבו ללחם הפנים ומנחת נקבים משום דמנחת נקבים אינה בזה בגלל עצמה ולחם הפנים איז מהן לאישים אבל שאר מנחות בזהו בגלל עצמן ויש מהן לאישים וטעם זה אשכחן לקמן (דף ס:) גבי הגשה דמריב ר"ש שאר מנחות להגשה מאת המנחה ומומנעו שחי הלחם ולחם הפנים מתמריב ומאלו מנחות נקבים מדמריב והקריבו וימיהו תימיה דמנחתו דלאי לאו מיעוטא הוו מיתרבי להגשה מאת המנחה ומאי שנה לאימיון לכל מנחתו מכל המנחה אף חימויו והבשה דמריביו בחד פרשתא כמיזי בנחתו מרשתת (ויקרא ג) ויותר היה לרבות מכל המנחות שחי מאת המנחה ועוד קשה דהכא איתרבו מכל המנחה מנחת העומר ומנחת סוטה והתם לא איתרבו מאת המנחה אלא בעי התם קרא לרבויו דמריב מנחת העומר להגשה מוהבאת ומנחת סוטה מן והקריבו ומיהו צהו אין תימיה^{10ב} כבשרא דכל מריב טפי מאת אבל זה ודאי תימיה דהיו אפכא הכא מהתם דמכל המנחה מריב מנחת העומר ומנחת סוטה ואילו מנחת נקבים ולחם הפנים לא מתרביא והתם מריבין מאת המנחה לתם הפנים ומנחת נקבים ואילו מנחת העומר ומנחת סוטה לא מריבין: **מנחת נקבים** מ"י פירות הן. ושאר מנחות ידוע דמגבלין במים דשמן מועט ובענין זה אי אפשר לגבול אבל מנחת נקבים שמנה מרובה וס"ד דלין נותן מים: ומי

איכא לפלוגי בין הפך ללא הפך כגון בזה"ג כדמפרש לקמן דלא
לא הפך הוה בשיל מנד אחד אבל גבי חימוץ ליכא לפלוגי:
אלימא דרי לא הפך ביה לא בשיל פשיטא. דלא היפך פטור
דחא לא נללא ולא מידי עבד: מאכל בן דרוסאי. שליש הוא

מנושל: קמ"ל. הא דקתי לא היפך
פסור אט"ג דכשיל כלל אחד
במאכל כן דרסוק לאו כלל הוא:
וכאכל כל בו מלך אחד כגורגורס:
זליה גמורה חייב אפילו כ' לא היפך:
קודם. חור כל שהוא במקדח בשבת
חייב: דחור ללרף. כמו שגושין
נגרין כשזריצין לחור ו' אחד קודמין
שגושין קמיס ו' כלל ו' ומחזרים
לכבש דרקלידא. לשון' של
אבות:
מפתח שראשו חד ו' ומוחזין במוך
המירה ופומח ונועל: אלף קומץ.
שלא יטול קומץ לבדו ויחמיטנו:
ממנה מנין. שלא יחמיץ כל המנוח
יחד קודם קמיא: שאר מנחות

תורה אור השלם

1. כָּל הַמִּנְחָה אֲשֶׁר
תִּקְרִיבוּ לִי לֹא תַעֲשֶׂה
חֶמֶץ כִּי כָל שָׂאֵר וְכָל דָּבָשׁ
לֹא תִקְטְרוּ מִמֶּנּוּ אִשָּׁה
לִי: וַיֹּאמֶר ב' י'

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אשר תקריבו
דמשמע:

מוסף רש"י

הקודח כל שהוא חייב.
מוקד עץ או אבן כסות (שבת
קכב:). לרבות לחם הפנים
לחיימוץ. לאזכרה שלא
יחמילו (פסחים לז:).

דבינו גרשום

כמעשה צלי של שבת דאילו
 ואתם שבוהא דברשא
 בכתובתא כשבתא א"י דלא
 נאפקן ביה חייב דמישל
 כממילא הכא נמי גבי עיסה
 מחביב: ואם ניצלה בו.
 לצליה גמורה כמנרות
 מבוסק א: [תיבת]: דחזו
 לצירון: דאי הוו ביחד הוו
 לעילוי ביה אירור: לכבא
 אלקיודא. שפן של פתמא
 שמונשין בו נבקל כל
 השואו ממניסין בו עץ קטן
 כעץ שן: מנחת נסכין מי
 פירומן שוהן נבללות
 שוהן ויהא יכול לחמצה:

וְלִי מִכָּל הַמְּנוּחָה אֲשֶׁר
לְכַדְתִּינִי אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לְרֹבֹת
רְבִי עֲקִיבָא אוֹמֵר לְרֹבֹת יִלְחַם